

**TILSYNSUTVALGET
FOR DOMMERE**

Tilsynsutvalget for dommere har den 18. februar 2010 truffet vedtak i

- Sak nr:** 30/09 (arkivnr: 200900410-14)
- Saken gjelder:** Klage fra A på lagdommer B ved X lagmannsrett
- Utvalgsmedlemmer:** Eva Nygaard Ottesen (leder)
Randi Grøndalen
Frode Sulland
Halvor Kjølstad
Wenche Frogn Sellæg
- Offentlighet:** Vedtaket er offentlig, jf. offentleglova § 3.
- Vedtak:** Klagen avvises.

Innledning:

A har, etter forutgående korrespondanse med sekretariatet for Tilsynsutvalget, ved brev av 3. juli 2009 og 28. oktober 2009, inngitt klage på lagdommer B ved X lagmannsrett. Lagdommer B har ved brev av 4. januar 2010 avgitt uttalelse til klagen. Ved brev av 25. januar 2010 har Tilsynsutvalgets sekretariat varslet A om at klagen vurderes avvist, idet den omhandler misnøye med rettsavgjørelser og synes for sent fremsatt. Førstelagmann C ved X lagmannsrett er orientert om klagen.

Saksfremstilling:

Klagen har sitt utgangspunkt i X lagmannsretts sak.....som gjaldt anke fra klager, A, over Y tingretts kjennelse av 26. september 2008 hvor begjæring om tvangssalg av eiendommen gnr. ...bnr.... i Z kommune ble tatt til følge. Tvangsgrunnlag var utleggsforretning av 20. juni 2005 avholdt av namsmannen i T. Anken over Y tingretts kjennelse kom inn til X lagmannsrett 22. desember 2008 og kjennelsen ble avsagt 2. januar 2009.

Klager anfører i sin klage av 3. juli 2009 at det er kritikkverdig av retten å avskjære hans ønske om å få benytte advokat før saken skulle behandles. I klagers brev av 28. oktober 2009 utdypes klagen, og det anføres at lagdommer B opptrer usaklig og unnlater å svare på konkrete spørsmål fra klager. Det vises videre til en angivelig disputt på telefon mellom lagdommer B og klager. Klager reiser spørsmål om lagdommer Bs stillingtagen til erstatningsbolig og stiller videre spørsmål ved lagdommer Bs behandling av klagers begjæring om gjenåpning og oppreisning. Det anføres også at lagdommer B har uttalt at klager hadde rett på fri rettshjelp.

Av innklagedes svar fremgår at klagen i det vesentlige forstås å gjelde forhold som kan overprøves, og ved Vs kjennelse av 7. juli 2009 er overprøvd. Først i As brev av 28. oktober 2009 tas det opp forhold som, om anførselene hadde vært riktige, kunne gitt grunnlag for klage til Tilsynsutvalget. Da var det gått mer enn fire måneder fra innklagede avsluttet behandlingen av saken ved oversendelse av As saksbehandlingsanke til V 23. juni 2009. Innklagede tilbakeviser at det skal ha vært telefonisk kontakt mellom klager og innklagede før lagmannsrettens kjennelse ble avsagt 2. januar 2009. Det vises i den anledning til As skriv av 6. februar 2009, 20. februar 2009, 30. mars 2009 og 1. mai 2009 som ikke inneholder noen henvisning overhodet til noen samtale med innklagede. Det tilbakevises videre at innklagede skal ha "avtalt" med A at lagmannsretten skulle vurdere "hans rettigheter til husvære i forbindelse med tvangssalget... før boligen tvangsselges". Lagmannsretten var ikke kjent med problemstillinger knyttet til erstatningsbolig da kjennelsen ble avsagt 2. januar 2009. Y tingrett hadde for øvrig, ved foreleggelse av begjæringen om tvangssalg for A 16. januar 2008, pekt på reglene om erstatningsbolig i dekningsloven § 2-10 uten at A, som for tingretten var bistått av advokat, på noe tidspunkt gjorde gjeldende at eiendommen tjente som bolig for ham.

Innklagede kan ikke huske at A var i telefonisk kontakt med ham etter at X lagmannsrett avsa kjennelse i saken, og er nokså sikker på at han ville husket en eventuell samtale med ham, bl.a. på grunn av problemene man hadde hatt med å få kjennelsen forkynt. Innklagede kan imidlertid ikke utelukke at det har vært telefonisk kontakt på et eller annet tidspunkt etter at kjennelsen ble avsagt. En disputt mellom klager og innklagede, som påberopt av A, utelukker innklagede da han i tilfelle ville ha husket dette.

Innklagede utelukker for øvrig også at han på noe tidspunkt skal ha opplyst til A at han hadde krav på fri sakførsel.

Tilsynsutvalget for dommere ser slik på saken:

Tilsynsutvalget legger til grunn at saken er klar for behandling. Slik saken er opplyst, finner utvalget det åpenbart unødvendig å høre partenes muntlige forklaringer, jf domstoloven § 238 andre ledd, andre setning. Ingen av partene har bedt om dette.

Generelt bemerkes at Tilsynsutvalget for dommere kan treffe vedtak om disiplinærtiltak dersom en dommer forsettlig eller uaktsomt overtrer de plikter som stillingen medfører, eller for øvrig opptrer i strid med god dommerskikk, jf domstoloven § 236 første ledd. Dette krever med andre ord at dommeren kan bebreides.

Det gjelder visse lovbestemte unntak fra denne myndigheten. En viktig begrensning i utvalgets myndighet følger av bestemmelsen i domstoloven § 236 fjerde ledd, som sier at utvalget ikke kan "vurdere forhold som kan overprøves etter reglene i rettspleielovgivningen for øvrig". Det betyr at dersom et forhold kan brukes som grunnlag for anke eller gjenåpning, kan Tilsynsutvalget ikke vurdere dette. Det er uten betydning om ankeadgangen er benyttet eller ikke.

Det følger videre av domstoloven § 237 fjerde ledd at "Dommeren må klages inn for Tilsynsutvalget innen tre måneder etter at forholdet som er grunnlag for klagen fant sted, eller etter at klageren ble kjent med eller burde vært kjent med dette forholdet". Samme bestemmelse gir anledning for utvalget til å ta en disiplinærsak opp til behandling etter klage eller av eget tiltak, forutsatt at det ikke er gått mer enn ett år siden forholdet fant sted. Loven er formulert slik at dette er en adgang utvalget har, etter vurdering på fritt grunnlag. Klager kan ikke påberope seg noen rett til behandling av klagen etter denne bestemmelsen. I forarbeidene til bestemmelsen (Ot.prp. nr 44 (2000-2001)) uttaler departementet (s. 179) om dette spørsmål at utvalget bl.a. kan "vektlegge om klager hadde rimelig grunn til å oversitte fristen". Videre legger departementet til grunn som en forutsetning for å ta en forsinket klage til realitetsbehandling, "at klagen er fremsatt så snart det forhold som umuliggjorde eller sterkt vanskeliggjorde klagen er opphørt".

I den utstrekning klagen gjelder misnøye med rettsavgjørelse, må klagen avvises etter domstoloven § 236 fjerde ledd, jf. ovenfor. Tilsynsutvalget finner at dette gjelder for alle punkter i klagen med unntak av anførsler som har utgangspunkt i dialog mellom klager og innklagede, dvs. anførsler om angivelig disputt på telefon, spørsmål om avtale om erstatningsbolig og uttalelser om krav på fri sakførsel.

Klager henvendte seg første gang til Tilsynsutvalget ved kopi av brev datert 1. mai 2009. Det ble meddelt i brev fra sekretariatet for Tilsynsutvalget 11. mai 2009 at dette ikke ble ansett som en klage. Tilsvarende ble en ny henvendelse fra klager 23. mai 2009 besvart av sekretariatet 23. juni 2009. I klagers brev av 3. juli 2009 presiseres deretter at henvendelsen gjelder en konkret klage, men klagen ble utdypet og konkret dommer angitt først i brev av 28. oktober 2009, nærmere fire måneder senere. Klager ble allerede i brevet 11. mai 2009 gjort oppmerksom på tremånedersfristen som gjelder for inngivelse av klage. Dette ble senere gjentatt i brev av 10. juli 2009. Det er ikke gitt noen begrunnelse for hvorfor klager ikke på et tidligere tidspunkt fulgte opp sin klage av 3. juli 2009.

Hva gjelder de konkrete anførslene som har utspring i angivelig dialog mellom klager og innklagede fremgår ikke noen tidsangivelse av når disse skal ha funnet sted. Tilsynsutvalget finner å legge til grunn at en eventuell dialog må ha foregått på et tidspunkt som ligger mer enn tre måneder forut for inngivelse av klagen den 3. juli 2009. Klagen anses etter dette inngitt mer enn tre måneder etter at forholdet fant sted. Klagefristen er derfor utløpt.

Det må en særskilt begrunnelse til for at Tilsynsutvalget i slike tilfeller likevel tar klagen til behandling. Tilsynsutvalget finner at verken sakens art eller andre omstendigheter tilsier at utvalget bør ta denne saken til behandling etter utløpet av klagefristen.

De forespørsler som blir reist i klagers brev av 28. oktober 2009 som ikke omhandler klage på lagdommer B, vil bli besvart i separat brev fra sekretariatet for Tilsynsutvalget.

Tilsynsutvalget for dommere fatter etter dette slikt enstemmig

vedtak:

Klagen avvises.